

עין משפט
נר מצוה

בה א מ"י פ"ו מהלכות
גזילה פ"י יד ע"מ
ס' ע:

[illegible]

מוסף רשי"י

[illegible]

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

דַּתְקֵנָה בעֵלְמָא תִּקְנוּ יֵדָהּ. מֵאִסּוּ דְרַבִּי שְׁלֹס כְּמוּ יוֹנֵי שׁוֹנֵךְ וּמִימָה דִּלְמַאי לֹא קֵנִי לְהוּ מִדְּאֻרִייתָא צִהְבִּתָּהּ הַטּוֹרֹת: **הַמְכִיר** בָּלִי וּסְפִירוּ בִיד אַחַר כּו'. לִפְנֵי יָאוֹשׁ אֵינִי כְּדִפְרִישׁ הַקּוֹטֶרֶס דְּלִי לְאַחַר יָאוֹשׁ דְּלִיכָא יָאוֹשׁ וְשִׁנּוּי רְשׁוֹת לֹא

היה מחזיקין להחזיר וגרסה דכספרים
היה לעולם לפני יאוש שאין גריות
ההעליות מספרים ולא מיבעיה מנגנים
עובדי כוכבים דלא מייאש אפי' מכלים
כיון דרייני גריות דכאמר לעיל אלא
אפי' בגבגב ישראל אין גריות להעליש
ממספרים דסוף יבוא ליד ישראל דאין
בגבגב מורכין אותן קר לשרא ולסוף
לעולם ובעלם נמי מיידי
לפני יאוש ואפילו לרבנן נמי דאמר
סתם גביה יאוש בעלים הוא מיידי
כגון שבעלים רודפין אחריה וידוע
שלא תחשבו מהן מעולם מ"מ טועל
ממה שנתן מפני תקנת השוק דאמר
בבבבא וי"א בלא בלא יטול מה
שנתן דמאי אמר להאי נחשוני
ולאשכח אברה וי"ל דמיידי שהיה
יכול לחבוט מבני אדם שלנו בתוך
ביתו ואפילו לא היה לו קויה אותם
ועי"ל דלא שייך לימרה הכי כלל
סביר הלוטק טוען קטנה חלדא
נאמאן ולא מאותם שלנו בתוך ביתו
בדקתני סיפא שאני אומר מכרן
לנאחר ולקחן וזו ממנו והא דלא
קאמר שאני אומר שהוה מכרן לו
מאום שאין הלוטק טוען שזו מכרן
ומה שמק' אחאי נאמן לומר לקוחין
הן צדי והלא ספרים עשויין להשאיל
ולהשכיר מפורש בסוף המקלל ובי"ב
פרט. ופס' :

דקאמער 1959 ב'יו ש' 5719.
לונדן כשנא הקול
אומרים אלו כליו וספריו של פלוני
שכני אדם הללו ופלוני וכן ממירן
סעם מעשים:

אמר

וקיימא לן. לקמן דהא גבגב בנותן דקאמרי רבי כגון דר"ש קאמרי דקמי ולא בנותן דרענן דלא קמי: **הא** לאו פסני כבוד אביהם לא. אלמא גבגב לרבי קמי כר"ש וקאמרי גבגב בנותן אלמא חריוויה קמי: **מאי** וכן. (ג) פשיטא דקמי ביאוש דמ"ש מחיל מכסות: קנין דרענן הוא.

[illegible]

האגס הקדשן הקדש
שרותן מעשר מגי אי
ש קשיא נגב אי אמרת
ש"ס קאמר משום הכי
נגב כנולן דרבנא הא
ש"ס היא אי הכי היינו
א"ל רב אשי לרבה
רבי שמעון בריה לא
ת ממש אלא אפילו
ומחבר אחריו חייבין
אביהן טעמא מפני
כבוד אביהן לא ש"מ
ש"מ: וכן נחיל של
רבי קאמר אפילו נחיל
ירבנא הוא סד"א האי
הוא דקני ליה אפילו
ל אם נתיאשו הבעלים
וחונן בן ברוקה נאמנת
וקמן בני עדות גינהו
שמואל רבא במאי
לית מדרבא אחריבא

ואשה וקטן מסיחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה אמר רב אשי אין מסיח לפי תומו כשר יאלץ לעדות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא נחיל זה נחיל של דבורים מסיח לפי תומו הוא שאני נחיל של דבורים דקנין דרבנן הוא ודאורייתא לא והאמר רב יהודה אמר שמואל ימעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר וזכרני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאוני מבית הספר והפשיטוני את כתנתי והמכילוני לאכול בתרומה לערב ורבי חנינא מסיים בה הכי וחבירי ברילין ממני והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות והעלהו רבי לכתונה על פיו ב"תרומה דרבנן ואכתי דאורייתא לא והא ר' זבי אטא רב דימי אמר רב חנא קרטינגא ומארי לה רב אחא קרטינגא משתעי מעשה בא לפני רבינא ב"ל ואמרי לרב מעשה בא לפני רבי בתניוקא אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר אני ואמי נשבענו לרב העכו"ם יצאתי לשאוב מים דעתי על אמי ללקוט עצים דעתי על אמי והישיאה רבי על פיו לכתונה ב"בשביה הקילו: אבל לא יקוצ' את סוכו [וכו']:" יתנאי ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר נתני ב"ד הוא שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את חבירו ונוטל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא שופץ יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא מפרק את עצי וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עצי מתוך פשתנו של חבירו שע"מ כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ: **מתני'** והמכיר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל המנו שאני אומר מכר לאחר ולקחה זה הימנו: **גמ'** וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי ליחוש דילמא זבניהו והוא ניהו קא מפיק שמא א"ר יהודה אמר רב כגון שכאוב ביד בתוך ביתו ועמד והפנין בלילה ואמר נגנבו כלבי כ"ש עילא מצא רב כהנא מסיים בה משמיה דרב כגון שהיתה מחתרת בתוך ביתו וכני אדם לשלנו בתוך ביתו יצאו ואנבורקראות של כלים על כתפיהם **א** והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני ודלמא כלים הוו ספרים לא הוו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים וליחוש דלמא וזמרי קא טעין ורבי א"ר יוסי בר חנינא דקאמרי ספר פלוני ופלוני ודלמא הוו עתיקי קא טעין דתת' אמר רב כגון דאמרי הללו כליו של פלוני הללו ספריו של פלוני ומי אמר רב הכי והאמר רב כגון במחתרת ונטל כלים ויצא פטור ויצא דמי כגנהו ה"מ דקננהו בכא במחתרת דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו לקטלא לא אמר רבא ילא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו לא

מסורת הש"ס

(א) ולעיל קי"א: קי"ב.
(ב) ויבמות קס"א: גי'עין יט:
כח: ג) כמות כח: ד) שם
כח: ה) כמות כח: ו) ש"י,
(ז) לעיל פ"א: ז) גי' ה"י"ף
ח"ר וזכר, ט) אסתר
ט"ב: פ"י שמועות ט"א.
י) לקמן קט"ו: כ) שמועות
כ"א: ל) ד"ה והא:

הגהות הב"ח

(ב) נסרא לי אחרת
כשלאה גולן דר' שמשון
קאמר משום הכי קני אלא
לי אחרת גולן דרבנן
קאמר מני כ"ל ותינת
נגב נחחק ב' פעמים:
(ג) רש"י ד"ה מאי וכן.
כ"כ עיין פרשנים כ"כ דף
נב ע"ב:

הנהגות הנר"א

[א] נב' והכל (רשום עליו
אות א') אחריהם כ' כגון
(רשום עליו אות ב') דלמרי
הללו ט' י"ב למסקנה
(רשום עליו אות ג') דלמרי
הללו ט' י"ב למסקנה
אות א"ב) כגון דלמרי הללו
ט' י"ב למסקנה עד שם
וע"ר רמב"ם: